

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἡ ἑορτὴ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ἑωρτάσθη τὴν Γ΄ Κυριακὴν τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, 7^{ῆς} Μαρτίου /22^{ῆς} Φεβρουαρίου 2010, μέ σεμνοπρέπειαν καὶ λαμπρότητα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων.

Το ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄, συνοδεία τῶν Ἁγιοταφιτῶν Πατέρων, κατῆλθεν εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ὅπου ἐτέλεσεν Μέγαν Πατριαρχικὸν Ἑσπερινὸν μετ' Ἄρτοκλασίας.

Τὸ ἑσπέρας τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς ἐπίσης, τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, εἰς Ραμάλλαν, Πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Γαλακτίωνος, ὁ Μακαριώτατος ἔδωσεν εὐλογίαν καὶ μετηνέχθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου ὁ Τίμιος Σταυρός, περιέχων τεμάχιον Τιμίου Ξύλου ἐκ τοῦ Σκευοφυλακίου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, εἰς τὴν πλησίον τῆς Ραμάλλας κώμην τῆς Τζίφνας, ἔνθα καὶ οἱ εὐλαβεῖς πιστοὶ ἀθρόως προσέδραμον, ἵνα προσκυνήσωσιν τὸ Τίμιον Ξύλον καὶ ἵνα ἀγιασῶσιν ὑπὸ τοῦ Τιμίου Ξύλου. Ἠκολούθησε ἱερά λιτανεῖα εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως.

Τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, ὁ Μακαριώτατος ἐτέλεσεν πανηγυρικὴν Πατριαρχικὴν θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Νεαπόλεως κ. Ἀμβροσίου, Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Γεράσων κ. Θεοφάνους καὶ Σεβαστείας κ. Θεοδοσίου, ἱερέων τοῦ Πατριαρχείου καὶ ἄλλων Ἐκκλησιῶν, Ἑλλάδος, Ρωσίας, καὶ Ρουμανίας. Τὸ ἐκκλησίασμα ἐξ Ἱεροσολύμων καὶ ἐξ ἄλλων πόλεων τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου παρηκολούθησε μέ κατάνυξιν καὶ εὐλάβειαν τὴν θ. Λειτουργίαν. Εἰς τὴν θ. Λειτουργίαν συμμετέσχεν ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Σωτήριος Ἀθανασίου.

Μετά τὴν θ. Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν προσκυνηματικὴν τάξιν ἡ λιτανεῖα περίξ τοῦ Ἁγίου Τάφου καὶ ἀνά τὰ προσκυνήματα ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τῇ συμμετοχῇ ὄλων τῶν Ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν Ἁγιοταφιτῶν Πατέρων, τοῦ Μακαριωτάτου αἶροντος ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Αὐτοῦ, ὡς καὶ ἐκάστου τῶν Ἀρχιερέων ἀκολούθως κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης, τὸν Τίμιον Σταυρόν, περιέχοντα τεμάχιον Τιμίου Ξύλου καὶ διακεκοσμημένον ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου τοῦ Γ΄. Τὸν σταυρόν τοῦτον προσεκύνησαν καὶ ὅλοι οἱ πιστοὶ δι' ἀγιασμόν, βοήθειαν καὶ σωτηρίαν.

Τὴν ἐν τῷ Ναῷ πανήγυριν ἠκολούθησεν ἡ ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ δεξίωσις μετ' ἀνταλλαγῆς τῶν ἑορτίων προσρήσεων καὶ εὐχῶν. Εἰς τὴν δεξίωσιν ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησεν περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὡς ἐξῆς:

«Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον· ἰδοὺ γάρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Σου, Κύριε· καὶ ξύλου σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβεΐαις τῆς θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε», ψάλλει ὁ ὑμνωδὸς τῆς Ἐκκλησίας μας.

Εύχαριστηρίους ὕμνους ἀναπέμπομεν καί ἡμεῖς, ἀδελφοί μου καί εὐλαβεῖς προσκυνηταί, εἰς τόν Ἅγιον Τριαδικόν Θεόν, διότι ἠξιώθημεν νά προσκυνήσωμεν τό ξύλον τῆς ζωῆς καί τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου, δηλαδή τόν Τίμιον Σταυρόν τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ εἰς αὐτόν τοῦτον τόν τόπον, τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, «οὗ ἔστησαν οἱ πόδες τοῦ Κυρίου».

Ὁ λόγος γάρ ὁ τοῦ σταυροῦ, τοῖς μέν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστί τοῖς δέ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστί. (Κορ Α΄: 1,17), λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Τῆς θείας αὐτῆς δυνάμεως κατέστημεν σήμερον καί ἡμεῖς κοινωνοί διά τῆς προσκυνήσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταδίου τῆς ἀγίας τεσσαρακονθήμερου νηστείας. Καί τοῦτο, διά νά συνεχίσωμεν τόν ἀγῶνά μας κατά τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καί τῆς δουλείας, ἀλλά καί τῆς ἀποστασίας τοῦ αἰῶνος μας. «Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρός αἷμα καί σάρκα, ἀλλά πρός τάς ἀρχάς, πρός τάς ἐξουσίας, πρός τούς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρός τά πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις».

Τό θεῖον δῶρον τῆς ἐλευθερίας ἐκ τῶν παθῶν τῆς ἀμαρτίας, χαρισθέν ἡμῖν διά τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καλούμεθα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὑπό τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, ὄχι μόνον νά διαφυλάξωμεν, ἀλλά καί νά κηρύξωμεν εἰς τούς συνανθρώπους μας καί εἰς ἅπαντα τόν κόσμον.

«Τοῦ ζωοποιοῦ Σου Σταυροῦ», ἀναφωνεῖ καί πάλιν ὁ ὕμνωδός, «τήν προσκυνήσιμον χαράν σήμερον, Χριστέ, ὑπαντοῦντες, προπομπήν ποιούμεθα τοῦ παναγίου Πάθους Σου εἰς σωτηρίαν τοῦ κόσμου, ὃ ἀπεργάσω, Σωτήρ, ὡς παντοδύναμος.

Δεηθῶμεν καί ἡμεῖς, ἀδελφοί μου, τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἵνα τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίου καί ζωοποιοῦ Αὐτοῦ Σταυροῦ, ἀξιωθῶμεν φθάσαι καί προσκυνῆσαι καί τήν ἀγίαν καί ζωηφόρον Αὐτοῦ Ἀνάστασιν. Ἀμήν. Ἔτη πολλά».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder